CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL PRVÝ — PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

Pan Brocklehurst opět ustal, snad přemožen svými city. — Když počal mluviti, sklopila slečna Templova oči k zemi; nyní však hleděla přímo před sebe, a její obličej, vezdy bledý jako mramor, zdál se nabývati nyní také ztuhlosti a chladnosti tohoto kamene; zvláště její ústa byla zaťata tak pevně, jako by bylo třeba sochařova dláta k jich otevření, i její čelo se znenáhla měnilo ve zkamenělou přísnost. Mezitím pan Brocklehurst, stoje u kamen s rukama za zády, se vznešeným výrazem díval se na školu.

Náhle zamžoural očima, jako by našel něco, co buď oslepovalo neb zarazilo jeho zrak; na to obrátiv se k učitelce, mluvil poněkud ostřeji než doposud:

"Slečno Templova, slečno Templova, kdo je ta dívka s tím kučeravým vlasem? Plavé vlasy, slečno, a k tomu kučeravé — samé kudrlinky?" A natáhnuv hůl ukazoval na onen hrozný předmět, při čemž třásla se jeho ruka.

"Je to Julie Severnova," odpověděla slečna Templova docela klidně.

"Julie Severnova! A jak může míti ona, nebo některá jiná, kučeravé vlasy? Proč vzdor nařízením a zákazům tohoto ústavu může tak otevřeně hlásiti se ku světské marnivosti a míti na hlavě samé kadeře, zde v ústavě evangelické dobročinnosti?"

"Juliin vlas kudrnatí se sám sebou," odvětila slečna Templova ještě klidněji.

"Sám sebou? My však nesmíme říditi se dle přírody; vždyť já chci, aby tato děvčata byla dítky milosti Boží! K čemu tedy taková rozmařilost? Stále a stále jsem naznačoval, že vlasy mají být upraveny krátce, jednoduše a též skromně! Slečno Templova! Vlasy tohoto děvčete musí být docela odstřiženy. Pošlu sem zítra holiče! Však vidím na jiných děvčatech ještě více té bujnosti! Tak onano dlouhá dívka, řekněte jí, aby se obrátila! Nechť vstanou všecky dívky v první lavici a obrátí se obličejem ke zdi!"

Slečna Templova přejela si kapesníkem ústa, jako by chtěla zakrýti úsměv, jenž jí zkřivil ústa, nicméně dala žádaný rozkaz a první řada děvčat, pochopivši, co se od ní žádá, uposlechla.

Nahnuvši se v lavici trochu do zadu, viděla jsem posunky a pohledy, jimiž provázely tuto událost: škoda, že také pan Brocklehurst jich neviděl; byl by jistě vyčetl, že pod zevnějškem všeho, jejž má ve své moci, vnitřek odchýlil se dále od jeho vlivu, než si mohl představiti.

Zkoumal asi po pět minut rub těchto živých medailí a pak pronesl rozsudek; slova ta zněla jako zvuky umíráčku: Všecky tyto kudrlinky musí být ostříhány."

Zdálo se, že slečna Templova chce činiti nějaké námitky.

"Slečno," pokračoval, "sloužím Pánu, jehož království není z tohoto světa; jest tedy mým posláním umrtvovati v těchto děvčatech ctižádostivé tělesné, učiti je, by se oblékaly stydlivě a skromně, ne drahocennými oděvem a spletenými vlasy; a každá z těchto mladých dívek před námi má vlas spletený v cop, jak toho marnivost vyžaduje; proto opakuji, že musí být odstříženy; pomyslete na zmařený čas, na — — —"

"Zde byl pan Brocklehurst přerušen; noví návštěvníci, tři dámy, vešly nyní do světnice. Měly přijít o něco dříve, aby vyslechly jeho brojení proti rozmařilostem strojení se, neboť byly skvěle oděny v aksamit, hedvábí a kožešiny. Mladší dvě z této trojice (hezké dívky, jedna šestnácti, druhá sedmnáctiletá), měly klobouky z šedé bobroviny, jež tehdy byly v modě, ozdobeny péry pštrosími a s pod okraje této nádherné ozdoby hlavy spadávalo množství pěkných vrkočů, pečlivě upravených. Stará dáma byla oblečena ve vzácný aksamitový šat, vyzdobený hermelinem a na čele měla nepravé francouzské kadeře.

Slečna Templova vítala je netivé jako paní a slečny Brocklehurstové a vedla je k čestným sedadlům v horní části jizby; zdálo se, že přijely v kočáře spolu se svým ctihodným pánem, a že provedly důkladnou prohlídku v pokojích nahoře, mezitím, co on účtoval s kuchařkou, vyjednával s pradlenou a četl levity řiditelce ústavu. Nyní pronášely různé poznámky a výčitky slečně Smithové, jež byla pověřena péčí o prádlo a dohledem v ložnicích; jiné záležitosti poutaly a volaly k sobě moji pozornost.

Až dotud, naslouchajíc rozhovoru pana Brocklehursta se slečnou Templovou, neopomenula jsem současně učiniti předběžná opatření, abych pojistila svou vlastní bezpečnost; doufala jsem dosáhnouti jí tím, vyhnu-li se jakémukoli povšimnutí. Za tím účelem sedla jsem si v lavici hodně do zadu, a aby se zdálo, že jsem zaujata počítáním, držela jsem tabulku tak, že zakrývala mou tvář; snad bych byla ušla pozornosti; kdyby moje zrádná tabulka nebyla mi nějakou nešťastnou náhodou vyklouzla z ruky a dopadnuvši s ohromným rachotem na zem, právě upoutala na mne oči všech; věděla jsem, že je teď po všem, a shýbajíc se pro dva kusy tabulky, sbírala jsem své síly na to nejhorší. To také se ihned dostavilo.

"Nedbalé děvče!" pravil pan Brocklehurst a hned na to dodal:

"Pozoruji, že jest to nová schovanka."

A nežli mohla jsem nabrati dechu, řekl dále:

"Nesmím zapomenouti, že mám o ní něco pověděti." Potom zvolal — jak pronikavým se mi to zdálo býti — : "Dítě, které rozbilo tabulku, nechť předstoupí."

Z vlastního popudu nebyla bych se ani hnula, bylať jsem jako ochromuta; ale dvě větší dívky, z nichž každá seděla mi po boku zdvihly mne a strkaly ku hroznému soudci; a když pak slečna Templova jemně vedla mne až k němu, slyšela jsem, jak mi šeptala útěchu:

Laskavá slova ta pronikla srdce mé jako dýka.

"Ještě minutu a bude mnou povrhovati jako pokryteckým děvčetem" — myslila jsem si a nával vzteku proti Reedové, Brocklehurstovi a těm druhým vřel v mých žilách.

Nebyla jsem Helenou Burnsovou.

"Podejte sem tu stoličku!" pravil pan Brocklehurst, ukazuje na vysokou stoličku, s níž právě byla povstala jedna z dohližitelek. Stolice byla přinesena.

"Postavte to dítě na ni."

Nevím, kým už byla jsem vyzdvižena nahoru; nebyla jsem s to vnímati si podrobnosti, chápala jsem jedině, že mne postavily do výše nosu pana Brocklehursta, že on byl vzdálen asi loket ode mne a že pode mnou šířil a vinil se prostor šatstvem z hedvábí oranžové nebo šarlatové barvy a celá oblaka stříbrobílých per.

Pan Brocklehurst zakašlal.

"Dámy," pravil obraceje se ku své rodině, "slečno Templova, učitelky i děti, vidíte toto děvče?"

Přirozeně viděly mne všecky, neboť cítila jsem, jak jejich oči byly jako skleněné čočky obráceny na mou rozpálenou tvář.

"Vidíte, jak jest mladá, i pozorujete, že má vzezření ubohého dítěte. Bůh milostivě dal jí podobu jako nám všem; žádná význačná vada tělesná neukazuje na její znamenanou povahu. Kdo by si byl pomyslil, že ďábel sám nalezl v ní svou služebnici a prostředníka? A přece je tomu tak, až lito mi to řeci."

Následovala přestávka, v níž mírnila jsem křečovité chvění svých živů, cíle, že už překročen byl Rubikon a že musím pevně sníti krutou zkoušku, když již nebylo možno se jí vyhnouti.

"Moje milé dítky," pokračoval žerný, kamenný kněz vášnivě, — "je to smutná, truchlá příhoda, ale jest mou povinností varovat vás, neboť toto děvče, jež by mohlo být jedním z beránků Božích, je malou zhoubnicí ovcí; není členem věrného stáda, ale zřejmě cizí vetřelec. Musíte se před ní míti na pozoru; musíte se vystříhati jejího příkladu a bude-li nutno, vyhýbati se její společnosti, vyloučiti ji ze svých her a odstraniti ze svých rozhovorů. Učitelky, musíte ji bedlivě střežiti; pozorujte veškery její pohyby, uvažujte dobře každé její slovo, zkoumejte její činy, trestejte její tělo, byste zachránily její duši, je-li skutečně tato záchrana ještě možna, neboť — jazyk můj vázne, mám-li to říci — toto děvče, toto dítě, zrozené v zemi křesťanské, jest daleko horší, než mnohá malá pohanka, modlící se ku Brahmovi a klekající před modlou — — — dívka tato jest totiž — — — — lhářkou!"

Nyní následovala přestávka aspoň deset minut trvající, během které já, nabyvši zase úplné svých schopností, pozorovala jsem, že ženští členové rodiny Brocklehurstovy vytáhly kapesníky a přikládaly je k očím, kdežto stará dáma kroutila se sem a tam a jedna z mladších šeptala:

"Jak děsné."

Pan Brocklehurst začal zase.

"Dověděl jsem se toho od její dobrodiitelky, pobožné a dobrotivé to dámy, která ujala se sirotka, vychovávajíc jej jako svou vlastní dceru; avšak laskavost a velkodušnost této paní spláceela tato nešťastná dívka tak zlou a příšernou nevděčností, že její výtečná ochránkyně byla konečně nucena odloučit ji od svých vlastních dítek, bojíc se, aby její zločinný příklad nepokazil jejich čistoty. Poslala ji tedy sem, aby zde byla uzdravena, tak jak staří Židé posílali své nemocné k bouřlivému jezeru Bethesda. Nuže, učitelky, ředitelko, prosím vás, nedopusťte, aby vody kolem ní proměnily se v bahno!"

Skončiv takto vzletným způsobem, pan Brocklehurst zapjal vrchní knoflík svého kabátu, zamručel pak něco ke své rodině, která vstala a uklonila se slečně Templové, a na to celá ta vznešená společnost vyšla v nádheře ze světnice. Avšak ve dveřích ještě se mnou přísný soudce obrátiv, řekl:

"Nechť stojí ještě půl hodiny na té židli a po celý dnešní den ať už s ní nikdo nemluví."

Tak stála jsem na povýšeném místě; já, která jsem řekla, že bych nesnesla pohany, státi na svých nohou uprostřed světnice, byla jsem nyní vystavena pohledu všech na stojanu hanby. Pocity mé při tom nedovede žádný jazyk vylíčiti; ale právě, když mohly takové výše, že hrozily zadržeti můj dech a sevříti mé hrdlo, jedno z děvčat vstalo a šlo kolem mne, při čemž pozvedla ke mně své oči.

Jak zvláštní záře hnula z nich! Jakým podivným pocitem pronikly mne tyto paprsky! Jak byla jsem povznešena novým nějakým citem! Bylo mi, jako by mučedník nebo hrdina šel kolem strůjce nebo oběti a dodával mu při tom síly svým pohledem.

Udusila jsem křečovitý pláč již již propukající, vztýčila hlavu a pevně se postavila na stoli. Helena Burnsová ptala se na jakousi nepatrnost své ruční práce slečny Smithové, byla pokárána pro nicotnost otázky a když vracela se na své místo, usmála se na mne, jdouc kolem.

Jaký to byl úsměv! Vzpomínám naň ještě dnes a vím, že to byl výjev jemné duše, pravé statečnosti; objasnil její významné rysy, její hubený obličej, vpadlé šedé oči jako odraz pohledu andělského. A právě v tu chvíli měla Helena Burnsová na rameni "znamení nedbalosti".

Před hodinou jsem slyšela, že slečna Scatcherdova ji odsoudila k obědu z chleba a vody, jsouc vadě pokaňkala cvičení, opisujíc je.

Tak nedokonalou je povaha lidská. Takové skvrny nalézají se na desce té nejjasnější hvězdy; a oči jako ony slečny Scatcherdové, mohou poznati jedině takové malé chyby; jsou slepy pro záři té hvězdy!

Kapitola VIII.

Nemínula asi půlhodina a bylo pět hodin; vyučování bylo skončeno a všecky dívky odešly do jídelny na čaj. Teprve teď mohla jsem sestoupiti; byla již hodně tma. Uchýlila jsem se do koutku a sedla si tu na podlahu; kouzlo, jež mne až posud udržovalo, počalo mizeti; opačné pocity vířily mým nitrem, a brzo, jsouc přemožena žalem, který mne rmoutil, klesla jsem obličejem k zemi. Teď teprv dala jsem se do pláče. Helena Burnsova tu nebyla; neměla jsem žádné opory. Ponechána sama sobě, poddala jsem se svému žalu a slzami smáčela jsem podlahu.

Minula jsem, že budu v Lowoodu hodnou a že vynasnažím se ze všech sil, získati si tu přítelkyni, nabýti vážnosti a náklonnosti. A již učinila jsem v tom ohledu pozoruhodný pokrok; právě toho dne ráno stala jsem se první ve své třídě; slečna Millerova pochválila mne vřele a slečna Templova se na mne pochvalně usmála; slíbila, že mne bude učiti kreslení a že mne dá vyučovati v jazyku francouzském, budu-li ještě po dva měsíce podobně pokračovati; také svými družkami byla jsem dobře přijata; dívky, jsouci v mých letech, jednaly se mnou jako se sobě rovnou, nedávajíce nikterak na jevo, že by byly mnou obtěžovány. A nyní ležela jsem zde u lapána a zničena! Zdaž budu moci někdy povstati? "Nikdy" — myslila jsem; a vřele přála jsem si raději smrt. A mezitím, co jsem vyslovovala přání to, přerývajíc je vzlykotem, někdo se ke mně blížil.

Vzchopila jsem se; Helena Burnsova byla opět u mne; při uhasínajícím ohni bylo právě viděti, jak jde po dlouhé, prázdné světnici; přinášela mi kávu a chléb.

"Pojď a pojez něco — " pravila, než já odstrčila ohé od sebe, věříc, že by v mém nynějším stavu kopka nebo kus chleba mohla mne zadusiti.

Helena dívala se na mne s překvapením; ještě teď nebyla jsem s to utlumiti své rozčilení, ač jsem se o to pokoušela ze všech sil, musila jsem ustavičně hlasitě plakati. Sedla si ke mně na zem, objala kolena rukama a položila na ně hlavu; v této poloze setrvala mlčky jako nějaký Indián.

První jsem promluvila já.

"Heleno, proč prodléváš u dívky, o které každý věří, že je lhářkou?"

"Každý, Johano? Vždyť jenom osmdesát osob slyšelo tě tak jmenovati a na světě je přece sta milionů lidí."

"Ale co mám já činiti se sto miliony? Vím, že těch osmdesát mnou povrhuje."

"Klameš se, Johano; snad není jediné osoby ve škole, která by tebou povrhovala nebo tě nenáviděla; mnohé tě litují."

"Jak mohou mne litovati po tom, co řekl o mně pan Brocklehurst?"

"Pan Brocklehurst není bohem ani velikým nebo obdivovaným mužem; je zde málo oblíben; on také mého nepodniká, aby se oblíbeným stal. Kdyby ti byl na jevo dal obzvláštní přízeň, byla bys všude kolem sebe nabzla nepřítelkyně, zjevné nebo tajné; ale takto většina dala by ti na jevo svůj soucit, kdyby mohla. Učitelky a chovanky budou se snad dívat na tě jeden nebo dva dny chladně, ale přátelský cit k tobě zůstane skryt v jejich srdcích; a zůstaneš-li hodnou, tento cit náklonnosti vystoupí tím zřejměji, protože byl dočasně potlačován. Kromě toho, Johano, — — —" zadověla se.

"Nuže, Heleno," pravila jsem, kladouc svou ruku do jejích; třela jemně mé prsty, aby je zahřála, a jak pokračovala:

"Kdyby celý svět tě nenáviděl, a považoval za špatnou, kdežto tvoje svědomí by tě chválilo a zhavalalo veškeré viny, nejsi bez přátel."

"Ne, vím, že u sebe mohu soudity tu nejlepší, ale to mi nestačí, kdyby mne ostatní nemilovaly, chtěla bych raději zemřít — nechci žíti, nemoci býti sama neb nenáviděna, Heleno, pohleď! A kdyby získala lásku tvou nebo slečny Templové, nebo někoho jiného, koho opravdu miluji, dobrovolně bych si dala zlomit ruku nebo nohu, nebo bych se nechala býkem roztrhat, nebo snad bych se postavila za splašeného koně, aby mne ušlápl kopytem do prsu — — —"

(Pokračování.)

MÁTE-LI NĚCO NA PRODEJ, nebo co prodáte, dáte-li si oznámku do tohoto sešitku.

FARMY V CALIFORNII

Mám na krátkou dobu option na tyto farmy:

1.) 800 AKRŮ dobré farmářské půdy, vše v obdělání, se stavbami a s strojí — $65 za akr. Čtvrtinu hotově.

2.) DOBYTČÍ ČESKÁ FARMA o 1,900 akrech, se stavbami na 2 vhodných místech (bydlí se pro dvě rodiny), nejbohatší pastviny, most dobrou (ne lesy. 500 akrů rovných pro farmaření. Uživí 200 kusů dobytka a 800 prasat. $9 za akr.

3.) SLEPIČÍ FARMA o 24 akrech. 10 kurníků, 5 květinových skleníků se vytápěním, 20 akrů tokajských broskví. Bohatá půda a voda ve 20 stopách, u školy a u nádraží. 1900 slepic, dvě ohně a velký výlihový slepičník; všecko hospodářské nářadí, pěkná zahrádka pro domácí potřebu; větrák, a jiné. Za $200 akr s drůbeží asi $185 ter. m. 50.tf

V. PULEC, 306 Forum Building, SACRAMENTO, CAL.

VZORNÝ ZÁVOD pohrobnický a balsamovačský

...vlastní...

Frank a Dorota Jandovi

oprávnění balsamovači pohrobníci a balsamovači

v č. 1235 již. 13. ul., Omaha, Neb.

Tel. Douglas 2984

Nyní jest nejpříhodnější doba, abyste dali pokoje své nově vypapírovati a domy znova obarviti. Práci tu svědomitě koná

FRANK LANGPAUL,

majitel obchodu nástěnným papírem, barvami, sklem a olejem

čís. 1261 So. 13. St., Omaha, Nebr.

Dlouholetá zkušenost a pochvalná pověst úplnou Vaši spokojenost zaručují. Na skladě vždy velký výběr nejnovějších vzorků nástěnného papíru, barev, varnišů, olejů, štětců a skla všech velkostí. 45-tf

HUGO F. BILZ

doručovatel Jettrova "GOLD TOP" lahvového piva

Telefon Douglas 542.

Objednejte sobě bednu tohoto věhlasného piva. Mám na skladě nejvýtečnější staré koňaky, stará vína, doutníky a likéry všeho druhu. — Vše za nejnižší ceny.

Jetter's Brewing Co. pivo se čepuje.

Pamatujte sobě číslo 1324 Douglas Str., východo-severní roh. Úřadovna 117 již. 14. ul.

HUGO F. BILZ — OMAHA, NEBRASKA.

HOTEL HARNEY

Nový Hotel Harney, úplně ohnivzdorný, moderně zařízený v každém ohledu. Ceny mírné, $1.00 a $1.50 denně z pokoje. Obsluha vzorná. jan -14c

Telefon hotelu: Doug. 1288. Tel. hostince: Doug. 6095.

ROH 14. a HARNEY UL., OMAHA

Pozor! Pozor!

Buďte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházejte ji nikdy zadem, dokud jste se dříve nepřesvědčili, že nejede jiná kára opačným směrem. Nepozornost může snadno býti příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým počínáním, zabránit možnému případu neštěstí.

Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

Jsme zakladateli zdárně prospívající

české osady v Kalifornii

blíže města Hamilton City, v údolí Sacramento, jež jest světoznámé svou plodností jak obilím tak i veškerého ovoce. Pozemky prodáváme dosud po $85.00 akr, za kteroužto cenu mohou i méně zámožní krajané pořiditi si pohodlný domov v krásné Kalifornii.

Dále hledáme kupce na rentě o 1100 akrech výtečného pozemku po $50 akr, jejž by rozdělili na menší díle, na něž bychom rádi získali jednatelství prodejné.

Máme mnoho jiných rozsáhlých rentí o tisících akrů za velmi nízké ceny od $15.00 výše.

Udělejte si příjemný zimní výlet k nám na prohlídku krajiny.

W. J. BULIN & CO.,

Hamilton City, California

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

BALTIMORE - BREMEN

Velké, moderní, dvoušroubové jednokajutové parníky.

Pohodlí bez přepychu. Lahodná jídla.

Všechny kajuty uprostřed lodi. Naprostá bezpečnost.

Bezdrátová telegrafie. Podmořské signály.

Přiměřené ceny:

Druhá kajuta $57.50

Třetí kajuta $35.00

Pouze na "Rhein", "Main" a "Neckar".

Mezipalubí $33.00

Když jedete navštívit starý domov v Čechách, jeďte přes Baltimore.

Když posíláte pro své příbuzné neb přátely, by přijeli do Ameriky z Čech, kupte jim vyplacené lístky přes Baltimore.

O úplné podrobnosti požádejte:

A. SCHUMACHER & CO., General Agents, BALTIMORE.

H. CLAUSENIUS & CO., General Western Agents, CHICAGO,

aneb jejich zástupce v celých Spojených Státech.